

[Justitsministeren]

Dyreværnsudvalgets forslag er baseret på det efter min opfattelse realistiske udgangspunkt, at dansk landbrug befinder sig i en konkurrencesituation, og at Danmark som medlem af Det Europæiske Fællesskab må respektere bl.a. princippet om varernes frie bevægelighed. Pålægges dansk landbrug mindre rentable driftsformer end dem, der kan anvendes i det øvrige EF, vil produktionen flytte til andre EF-lande, hvor de skærpede regler jo ikke gælder, og så er der ikke opnået nogen dyreværnsmæssig gevinst med dette. Hvis formålet er at hjælpe dyrene og ikke blot at flytte problemet, er der ikke megen dyreværnsmæssig fornuft i at pålægge dansk landbrug særlige restriktioner af hensyn til dyrevelfærden.

Vejen til skærpede dyreværnsmæssigt begrundede regler går derfor efter både min og Dyreværnsudvalgets opfattelse over det internationale samarbejde, først og fremmest gennem samarbejdet i EF. Jeg vil gerne tilføje, at regeringen, som det også fremgår af vores forslag, er positiv over for forslag og initiativer om fastsættelse af fælles internationale regler, som efter praktiske og videnskabelige erfaringer kan forbedre landbrugsdyrenes velfærd.

SF's forslag indeholder krav om mindst ét årligt dyrelægetilsyn af ethvert erhvervsmæssigt dyrehold. Jeg mener ikke, at der er behov for, at man i lovgivningen fastsætter en sådan regel. Jeg henviser her også til, at det store flertal i Dyreværnsudvalget, som jo bestod af alle medlemmer på nær de tre repræsentanter for dyrebekyttelsesforeningerne, efter drøftelse af en sådan regel ikke fandt at burde stille forslag om dette – og flertallet omfatter jo også repræsentanten for Den Danske Dyrlægeforening.

I forslaget fra SF stilles der krav om obligatorisk øremærkning og registrering af hunde. Sådan et forslag kan regeringen ikke tilslutte sig. I vort forslag er der nærmere redegjort hvorfor, men lad mig kort erindre om, at vi ikke finder, at det bør være en offentlig opgave at stå for obligatoriske regler om mærkning og registrering af hunde. Det gælder, selv om ordningen eventuelt kan finansieres med brugerbetaling. Mærkning og registrering af hunde kan derimod i ejernes egen interesse ske på frivilligt grundlag og i privat regi, sådan som det jo allerede i dag sker i Dansk Kennelklub.

Den sidste ting, jeg vil kommentere, er SF-forslagets generelle forbud mod halekupering.

SF går her langt videre end Dyreværnsudvalget, der alene diskuterer et halekuperingsforbud i relation til hunde. I regeringens lovforslag lægges der op til en skærpelse af reglerne for halekupering på hunde med hensyn til aldersgrænsen og dyrelægemedvirken, men der lægges ikke op til et egentligt forbud. En endelig stillingtagen til det egentlige forbud mod halekupering på hunde bør efter min opfattelse afvente erfaringerne fra Norge og Sverige, som jo for nylig som de eneste lande har fastsat sådanne regler. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til den detaljerede redegørelse for regeringens opfattelse, som er anført i bemærkningerne til det lovforslag, jeg har fremsat.

Ud over de kommentarer, som jeg her er kommet med til indholdet af forskellige bestemmelser i forslaget fra SF, kan der være en række lovtekniske forbehold over for bestemmelserne. Dem skal jeg ikke komme nærmere ind på, da jeg alt i alt mener, at SF's forslag allerede som følge af det materielle indhold af bestemmelserne ikke har fundet den rigtige, velafbalancerede løsning mellem de interesser og synspunkter, der nødvendigvis må afvejes, når der skal gennemføres en ny dyreværnslov.

Samlet må jeg sige, at drøftelserne og afgørelserne i Folketinget om den fremtidige dyreværnslov bør ske på grundlag af regeringens lovforslag. Jeg mener, at der med det forslag, som vi har fremsat, og en række af de elementer, som indgår i Socialistisk Folkepartis forslag, burde være gode muligheder for, at vi i løbet af relativt kort tid med et bredt politisk flertal kan få gennemført en moderne, tidssvarende dyreværnslov, og jeg håber selvfølgelig på bred støtte hertil. På en række områder kan jeg se, at afstanden til SF er lang, men de videre politiske forhandlinger vil jo vise, hvilket flertal der kan bære den nye lov igennem.

Erling Christensen (S):

Da Socialdemokratiet i to år har efterlyst regeringens forslag til en ny dyreværnslov, skal jeg ikke kritisere, at ministeren nu endelig fremsætter et lovforslag.

Så sent som i foråret forsøgte Socialdemokratiet her i salen at samle et flertal for at fremsætte et lovforslag om en ny dyreværnslov, også byggende på indholdet i Dyreværnsudvalgets betænkning fra december 1988. Det signal, som Socialdemokratiet i maj måned gav regeringen